

[Ole Bjørn Kraft.]

og hvad der er forbudt. Dette er ikke Tilfældet med den Lov, der gælder i Øjeblikket; den er af en saa taaget Ubestemthed, at den har vist sig vel egnet til at skabe Usikkerhed og give Anledning til Uretfærdigheder, og hvad der næsten er endnu værre, til en betydelig Ulighed for Loven. Hvis denne Lov misbruges, kan den i given Situation blive et Vaaben i Magthavernes Haand til at ramme politiske Modstandere, naar man ønsker det, og til at kaste Tilgivelsens og Overbærenhedens Kaabe over Forsyndelser, som Partifæller begaar.

Det var et meget vanskeligt Omraade, man begav sig ind paa, da man begyndte en Lovgivning af denne Karakter. Det har derfor ikke kunnet forbaves, at man har maattet eksperimentere sig frem. Den Skæbne, Loven har haft, hver Gang den har været behandlet, viser, at man i høj Grad har eksperimenteret, og at det først lidt efter lidt lykkedes at finde frem til en nogenlunde holdbar Form. Lovens Omraade er stadig blevet snævrere, og det er efterhaanden ved den gentagne Revision lykkedes at faa en Række af de værste Brølere, som den første Lov indeholdt, fjernet.

Men endnu staar der tilbage for de Partier, der har Ansvar for denne Lov, at forme dens Tekst som Svar paa Spørgsmaalet: Hvad er en Uniform i Lovens Mening? Hvad tillader Loven de unge Mennesker at bære af Beklædningsgenstande? Hvilke Støvler, hvilke Huer, hvilke Bluser er det, det er statsfarligt for Ungdommen at iføre sig? Hvilke Genstande er det, der er af en saadan Karakter, at de medfører, at unge Mennesker i mange Tilfælde bliver nødsaget til at opgive deres Frihedstilværelse og at tilbringe en Tid under Laas og Slaa. Det er nødvendigt og af stor Betydning, at det bliver slaaet fast.

Saa meget Hensyn skylder man under alle Omstændigheder efter vor Opfattelse Ungdommen, selv om den tilhører politiske Organisationer, man ikke sympatiserer med, ja, maaske endogsaa tilhører Konservativ Ungdom, som Socialdemokratiets Formand i dette Ting har betegnet som den mest forhadte, politiske Ungdomsorganisation her i Landet. Forhadt eller ikke forhadt, vi maa have Lov til at forlange af Regeringen og de Partier, som vedtager denne Lov, at de giver os en saadan Lov, at der bliver Lighed for Loven. Det kan ikke være Formaalet, saaledes som det Gang paa Gang har ytret sig under den Lov, vi har, at man

opstiller Fælder, hvori skiftende Regeringer har Mulighed for paa Gangstermaner at kidnappe sine politiske Modtandere. Det er nødvendigt, at der nu, naar man vil forlænge denne Lovgivning og lade den gælde i 3 Aar, idet man hævder, at den stadig er nødvendig, skabes Klarhed over, hvad der er tilladt paa dette Omraade.

Det er jo tilfældigt, om Ungdommen bliver dømt eller ikke. Det kan der fremlægges mange Eksempler paa. Jeg skal tillade mig at forelægge 2 klare Domseksempler derpaa. Den 10. Januar 1936 sadfæstede Østre Landsret en af Byretten afsagt Frifindelsesdom over 9 unge Mennesker, der var tiltalt for Overtrædelse af Uniformsloven. Tiltalen gik ud paa, at disse Personer, der havde deltaget i et af Antifascistisk Kampforbund arrangeret Demonstrationstog, havde været iført i alt væsentligt ensartet Paaklædning: sorte Bukser, sorte Støvler, sort Slips, Kasket, bred Læderrem samt Kampforbundets Emblem, et Døningehovede eller en tretakket Stjerne i et A. De tiltalte frifandtes, idet det skønnes overvejende betænkeligt at statuere, at de paagældende skulde have overtraadt Forbudet, bl. a. under Henvisning til, at der intet var oplyst om, hvorvidt der overhovedet var normeret bestemt Uniform for Forbundet, samt til, at fornævnte Beklædningsgenstande ikke væsentligt adskilte sig fra Beklædningsgenstande, som kan anses at svare til de tiltaltes Beskæftigelse.

9 Dage senere, den 19. Januar 1936, kendte Byretten 10 unge Mennesker skyldige i Overtrædelse af Uniformsloven, Tiltalen gik ud paa, at disse Personer, der havde deltaget i en københavnsk K. U. Lejr nær Hørsholm, for de 9 Deltageres Vedkommende havde været iført sorte Bukser, sorte Støvler, røde Armbind og en lille Naal mærket K. U. De tiltalte dømtes, idet det bl. a. siges, at sorte Bukser og sorte Støvler i sig selv er en karakteristisk Del af en Uniform, og at Paaklædningen kun var lidet stemmende med, hvad der maatte anses for naturligt for Personer, der som de tiltalte laa i Sommerlejr. Endvidere oplystes det, at en af Personerne var Leder og havde en nazistlignende Paaklædning. — Den første Dom var appelleret af Anklagemyndigheden, medens den sidste efter de gældende Retsregler ikke kan appelleres.

Her har vi to Domme, afsagt næsten paa samme Tiltalegrundlag. Den ene Dom var karakteristisk derved, at Personerne ikke blot var iført sorte Benklæder og sorte Støvler, men desuden ogsaa ensartede Skjorter og i det hele taget en Beklædning,